

364.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 kwietnia 1931 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 maja 1930 r. o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie ustępu 5 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopole spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Po paragrafie 11 rozporządzenia z dnia 17 maja 1930 r. o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 363) wprowadza się § 11-a o następującym brzmieniu:

„Pracownika, wybranego do ciała ustawodawczego, zwalnia się na czas trwania mandatu od pełnienia przez niego funkcji urzędowych z równoczesnym wstrzymaniem mu na cały ten czas uposażenia.

Po wygaśnięciu mandatu pracownik powraca do pełnienia funkcji urzędowych.

Czas sprawowania mandatu do ciała ustawodawczego zalicza się całkowicie do czasu służby.

Działalność pracownika w czasie wykonywania mandatu poselskiego lub senatorskiego nie może pociągnąć dla niego żadnych represyj służbowych.“

§ 2. § 154 wymienionego wyżej rozporządzenia z dnia 17 maja 1930 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Tytułem składki emerytalnej pracownika ustanawia się opłaty w wysokości 5% uposażenia, wypłacanego w służbie czynnej w myśl § 103. Opłatę pobiera się każdego miesiąca przez potrącenie z uposażenia. Obowiązek uiszczania opłaty emerytalnej ustaje, jeżeli pracownik uiścił do funduszu emerytalnego składki emerytalne co najmniej za 35 lat policzalnych do wysługi emerytalnej.

Pracownicy, wybrani do ciał ustawodawczych, uiszczają przez czas trwania mandatu poselskiego lub senatorskiego opłaty, wymienione w ust. 1 niniejszego paragrafu, od uposażenia, jakie pobieraliby w służbie czynnej, przyczem potrącenia opłaty emerytalnej winny być dokonywane z diet poselskich lub senatorskich.“

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym maja 1931 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*